

Huszonnégy munka érkezett az 1956-os drámapályázatra

Történelmet írt a színház

Jeles András (középen) a pályázat egyik első díjasa Eörsi Istvánnal

FOTÓ: TÖRÖK ANETT

Kihirdették a két éve kiírt 1956-os drámapályázat eredményét tegnap este a kaposvári Csiky Gergely Színházban. A meghívásos pályázatra érkezett huszonnégy dráma közül a szakmai zsűri **Jeles András** Szenvedéstörténet és **Hamvai Kornél** Körvadászok című művét találta első díjra érdemesnek, s az alkotóikat egy-egy

millió forinttal jutalmazta. A második díjakat **Szilágyi Andor** Pepe és **Deák Ferenc** Fojtás című drámájáért adták ki, harmadik **Schwajda György** Sámsoniak és **Spiró György** Quartett című munkája lett.

Babarczy László igazgató lapunk kérdésére elmondta: a kaposvári színház még ebben az évadban, tavasszal tűzi műsorra

Hamvai Kornél Körvadászok című darabját, majd a következő évad őszén a második díjas **Deák Ferenc** Fojtás című drámáját mutatják be, feltehetően majd egy másik címmel. A pályaművek után egyébként más színházak, így a budapesti **Katona József Színház** és a **Vígszínház** is érdeklődnek. (Tudósításunk a 3. oldalon)

Véget értek a kötelező amnézia és az ózdkodás évei — Jeles András tollát a kétségbeesés vezette

A kaposvári színház történelmet írt

1956-ról nem születtek meg még a vállalható színdarabok. Negyven éven át valamiféle kötelező amnézia dolgozott a társadalomban, a jelenben pedig valami természetes ózdkodás van a témával kapcsolatban. Ezt *Babarczy László* mondta a drámapályázat tegnapi eredményhirdetésén, amikor a bírás ötletéről beszélt. A teátrum nézőterén a magyar színházi élet jeles alakjai, drámaírók, rendezők és színikritikusok, valamint a kaposvári közélet képviselői ültek.

A színigazgató személyes élményéről is vallott:

— 1956-ban életem legnagyobb, legfontosabb két hetét éltem meg, soha, semmi, ami

ennyire szép és fontos lett volna, nem történt velem azóta — mondta, majd hozzátette, a kaposvári színház nem híve a formának, a protokollnak, az évfordulóknak, mert ezek nélkül is tudják, mi a fontos, és ennek a kultúra munkásaiként a hétköznapiakon is igyekeznek megfelelni. A szponzorokat azonban a 40. évforduló alkalmából könnyebb volt megnyerni az ügynek: ötletüket a Nemzeti Kulturális Alap, a Soros Alapítvány, és Kaposvár önkormányzata karolta föl. A várost képviselve *Szita Károly* polgármester üdvözölte, hogy a színházi műhely az előadások mellett más módot is talált szellemi érték létrehozására.

A magyar irodalomban mindig is nagy szerepe volt a pályázatoknak, rengeteg értékes mű született efféle megrendelésre. Az igazgató szerint azonban ez nem csupán a pénz motivációja miatt van így. A pályázat ugyanis a megkérdés, a kérdésselvetés erejével bír. Ezt a pályázatot két évvel ezelőtt írták ki, és 64 szerzőt hívtak föl az alkotásra. Irodalmi irányzattól és pártállástól függetlenül az vezette őket, hogy azokat az írókat ösztönözzék, akikről tudták vagy feltételezték, hogy képesek színpadképes darabban elő állni.

Babarczy László a pályázatról elégedetten beszélt, mint mondta, számos nagyon jó mű-

vet olvashatott el a zsűri. Olyanokat is, amelyeket ugyan nem díjaztak, de némi dramaturgiai beavatkozás után alkalmasnak látják őket a bemutatásra. Ezért ezeket az alkotókat „megírási díjban” részesítették: ezt *Balázs Attila*, *Kontra Ferenc*, *Kiss Anna*, *Határ Győző* vehette át.

A beadott műveket szakmai zsűri, *Zsámbéki Gábor*, *Fodor Tamás*, valamint három kaposvári rendező, *Mohácsi János*, *Babarczy László* és *Ascher Tamás* olvasta el. *Ascher Tamás* zsűrielnök tegnap a szerző és a színház kapcsolatáról beszélt, példaként Brechtet, Molière-t és Shakespeare-t említve, akik egyszerre voltak színpadi szerzők és rendezők. Ám akkor is

voltak, most is vannak olyan írók, akiknek munkái nem jutnak el színházcsinálókhoz. Erre is jó volt a pályázat, mondta.

Jeles András film- és színházi rendezőt, szerzőt, a drámapályázat első díjasát a Szenvedéstörténetről kérdeztük:

— Az ötlet a kétségbeesésből jött, azt gondoltam, hogy ezt nem lehet megcsinálni. A feladat majdhogynem megoldhatatlan, mert ünnepi helyzetből ezt nem lehet megírni. Megpróbáltam. Másfél hónapig tartott, és sokkal nehezebb volt, mint ha fizikai munkát végeztet volna. A Szenvedéstörténet bemutatását Kaposváron és a Katona József Színházban tudom elképzelni. (Balassa)